



The Holy See

KATEHEZA PAPE FRANJE

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 17. rujna 2014.

[Video](#)

Katolicitet i apostolstvo Crkve

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U ovom tjednu nastavljamo govoriti o Crkvi. Kada ispovijedamo svoju vjeru mi kažemo da je Crkva "katolička" i "apostolska". Ali koje je pravo značenje tih dvaju izraza, tih dvaju karakterističnih obilježja Crkve? I koja je njihova vrijednost za kršćanske zajednice i za svakog od nas?

1. Katolička znači sveopća. Potpunu i jasnu definiciju dao je jedan od crkvenih otaca iz prvih stoljeća, sveti Ćiril Jeruzalemski, kada kaže: "Katolička Crkva se zove zato što se nalazi po cijelome svijetu, od jednog kraja do drugoga; zato što posvuda i pravovjerno naučava sve istine koje su na korist ljudima kako bi došli do spoznaje i zato što te dogme uče o svim vidljivim i nevidljivim stvarnostima, na nebu i na zemlji" (Kateheza XVIII, 23).

Očiti je pokazatelj katoliciteta Crkve činjenica da ona govori sve jezike. A to nije ništa drugo već plod Pedesetnice (usp. Dj 2, 1-13): Duh Sveti je, naime, osposobio apostole i čitavu Crkvu da radosnu vijest spasenja i Božje ljubavi pronesu do svih i sve do nakraj zemlje. Tako je Crkva rođena katolička, to jest u njoj je od samih početaka "jednoglasje"; ona naprosto mora biti katolička, okrenuta evangelizaciji i susretu sa svima. Božju se riječ danas čita na svim jezicima, svi imaju Evanđelje na svom jeziku, da ga mogu čitati. I vraćam se ponovno na istu temu: uvijek je dobro nositi sa sobom malo Evanđelje, bilo da ga nosimo u džepu ili torbi, i pročitati tijekom dana jedan ulomak iz njega. To je dobro za nas. Evanđelje je rašireno na svim jezicima jer Crkva,

navještaj Isusa Krista Otkupitelja, je prisutna u čitavom svijetu. I zato se kaže da je Crkva katolička, jer je sveopća.

2. Ako je Crkva rođena katolička, to znači da je rođena kao "izlazeća" Crkva, da je misionarska. Da su apostoli ostali tamo u dvorani Posljednje večere i da nisu izašli pronositi evanđelje Crkva bi bila samo Crkva onog naroda, onoga grada, one dvorane Posljednje večere. Ali svi su izašli po svijetu, od samog trenutka rađanja Crkve, od trenutka kada je na njih sišao Duh Sveti. I zato je Crkva od samog svog postanka "izlazeća" Crkva, to jest misionarska. To je ono što želimo reći kada je nazivamo apostolskom, jer je apostol onaj koji donosi radosnu vijest Isusova uskrsnuća. Taj nas izraz podsjeća da Crkva, na temelju apostolâ i u kontinuitetu s njima – apostoli su ti koji su išli i osnivali nove Crkve, postavljali nove biskupe i tako u čitavom svijetu, u kontinuitetu. Danas smo svi mi u kontinuitetu s onom skupinom apostolâ koji su primili Duha Svetoga a zatim su "izašli van", pošli propovijedati –, je poslana nositi svim ljudima taj navještaj evanđelja, prateći ga sa znakovima Božje nježnosti i moći. I to je plod događaja Pedesetnice: Duh Sveti, naime, prevladava svaki otpor, svladava napast zatvaranja u same sebe, među malobrojne izabrane, i stava kako je Božji blagoslov namijenjen samo nama. Ako primjerice neki kršćani to čine i kažu: "Mi smo izabrani, mi jedini", na kraju umiru. Umiru najprije u duši, a zatim umiru u tijelu, jer nemaju života, nisu kadri roditi život, druge ljude, druge narode: nisu apostolski. I upravo je Duh taj koji nas vodi ususret braći, pa i onima najudaljenijima u svakom smislu, da mogu dijeliti s nama ljubav, mir, radost koju nam je Uskrsli Gospodin ostavio na dar.

3. Što za naše zajednice i za svakoga od nas znači biti dijelom jedne Crkve koja je katolička i apostolska? To prije svega znači da nam je stalo do spasenja čitavog ljudskog roda, da ne budemo ravnodušni i nezainteresirani za sudbinu tolike naše braće, već da budemo prema njima otvoreni i s njima solidarni. To znači nadalje imati osjećaj punine, cjelovitosti, sklada kršćanskog života, odbacujući uvijek parcijalne, jednostrane stavove koji nas zatvaraju u nas same. Biti dijelom apostolske Crkve znači biti svjesni da je naša vjera usidrena u navještaj i svjedočenje samih Isusovih apostolâ – ona je usidrena ondje, dug je lanac koji se proteže od tamo –; i stoga se osjećati uvijek pozvanima, osjećati se poslanima, u zajedništvu s nasljednicima apostolâ, naviještati, srcem punim radosti, Krista i njegovu ljubav čitavom čovječanstvu. Želim ovdje podsjetiti na herojski život mnogih misionara i misionarki koji su napustili svoju domovinu i pošli naviještati evanđelje u druge zemlje, na druge kontinente. Jedan mi je brazilski kardinal, koji je dosta radio u Amazoniji, rekao da kada ide u neko mjesto, neko selo ili grad u Amazoniji, uvijek pođe na groblje i ondje vidi grobove tih misionarâ, svećenikâ, redovnica – riječju apostolâ – koji su išli naviještati evanđelje. I on smatra da svi oni mogu ovaj čas biti proglašeni svetima, oni su ostavili sve da naviještaju Isusa Krista. Zahvaljumbo Gospodinu što Crkva ima tolike misionare, što je imala tolike misionarke i treba ih još više! Zahvaljumbo Gospodinu za to. Možda među tolikim mladima, mladićima i djevojkama koji su ovdje, ima netko tko želi postati misionar: samo naprijed! Lijepo je to, nositi evanđelje Isusovo. Neka bude hrabar, neka bude hrabra! Molimo se dakle Gospodinu da obnovi u nama dar svoga Duha, da svaka kršćanska zajednica i svaki krštenik budu izraz svete majke Crkve katoličke i apostolske.

Apel Svetog Oca

Iduću nedjelju, s Božjom pomoći, posjetit ću Albaniju. Odlučio sam posjetiti tu zemlju jer je mnogo propatila zbog strašnog ateističkog režima i sada ostvaruje mirni suživot među svojim različitim vjerskim sastavnicama. Već sada od srca pozdravljam albanski narod i zahvaljujem za pripremu toga pohoda. Molim sve da me prate molitvom, po zagovoru Gospe dobrog savjeta. Hvala.